

Erasmus+ študijska izmenjava je edinstvena izkušnja, ki ni samo odmik od domačega okolja in nekakšne vrste pot v svet ter odskočna deska za prihodnost, pač pa tudi pot samostojne rasti in pot lastnega izoblikovanja v še zrelejšega študenta.

Osebnostno, me je študijska izmenjava v Lizboni naučila mnogo stvari, poleg glavnega uresničenega razloga izpopolnjevanja akademskega znanja tudi ogromno vsakdanjih veščin. Akademski pristop se od našega razlikuje po tem, da ima študent več sprotne delo in zato izpitna obdobja niso preveč stresna, saj gre za drugačne vrste kontinuirano ocenjevanje, pri katerem je potrebno sprotno sodelovanje in debatiranje s profesorjem ter izražanje lastnih mnenj, ter sprotno preverjanje znanja. Poleg tega pa so dnevno prihajali izzivi s katerimi sem se morala soočiti, a so ravni ti izzivi razlog za še hitrejšo osebno rast. Na začetku sem se morala sama znajti v novem okolju z novo kulturo, obdana z jezikom in navadami, ki se razlikujejo od domačih, sledilo je spoznavanje novih ljudi iz različnih delov sveta od Ukrajine, Kitajske do Brazilije in Kanade. Izzivi so se pojavljali tudi pri preprostih, a nujno potrebnih stvari, npr. s katero podzemno železnico se odpeljem na faks, s katero domov, kje si uredim zadeve na pošti, kje najdem hrano, ki mi ustreza. Zame, ki mi je narava zelo ljuba, in obožujem pobege na Islandijo in ostale samotnejše države, mi je bila Lizbona na trenutke zelo naporna, metroji so bili včasih prenatrpani in ko ves utrujen po celodnevem predavanju, komaj čakaš da prideš domov, te čakanje na naslednji metro v upanju, da pride bolj prazen in boš v njemu lažje zadihal nekaj zraka, lahko precej izčrpa. Na začetku, sem včasih pomotoma tudi izstopila na napačni postaji ali pa ko sem iskala nekaj specifičnega v mestu, »izgubila živce« ko nisem vedela v kateri predel mesta naj grem, da to najdem. Kmalu, je mesto z menoj začelo sodelovati, odkrivati sem začela svoje ljube kotičke, in v mestu daleč od doma iskati svoj dom. Portugalci so nasmejani in prijazni ljudje, žarijo skozi celo leto, v skladu z vremenom, ki je večinoma sončno in toplo (temperature se sicer pozimi spustijo med 10 in 15 in tudi deževni dnevi so prisotni, a tiste prave zime, s snegom in minusom, kot jih poznamo doma, tam ni). Radi se zabavajo, zato je v mestu vedno živahno in praznični polno plesnih dogodkov in festivalov. Znani so po svoji edinstveni glasbeni zvrsti fado, ki ga je mogoče slišati vsak večer v ozkih ulicah pritličnih barov. Kulinarika je raznolika, zaradi toplega podnebja uspeva veliko sadja in zelenjave, a njihov atribut je sladko pecivo Pastel de Nata, ki ob jutrih, pridiš iz prav vsake pekarnice. Portugalci so sladkosnedi in veliki ljubitelji kave, zato so kavarne na vsakem koraku, prav tako tudi na fakulteti (celo tri kavarne v eni sami stavbi), kjer si espresso lahko privoščiš za 0,50 centa, za ljubitelje piva pa cena sovпада z espressom. Radi tudi dolgo spijo, čeprav oni za razliko od špancev nimajo sieste po kosilu, se nikoli ne zgodi, da bi predavanje imel že zgodaj zjutraj. Za razliko od nas, ki na profesorja čakamo že ob osmih zjutraj, je tam jutro rezervirano za spanje. Predavanja se pričnejo popoldne in trajajo dolgo v večer (tudi do 20h/21h zvečer).

Vsa predavanja so potekala v angleškem jeziku, seveda, pa smo bili vabljeni tudi k poslušanju portugalskih predavanj. Jaz se portugalščine pred odhodom na izmenjavo nisem učila, zato sem se udeležila 60 urnega intenzivnega tečaja, ki je potekal dvakrat tedensko na fakulteti za jezike, ki se nahaja čisto blizu pravne fakultete. Prav tako je tudi tečaj organiziran s strani Erasmus+ programa in zato tudi sofinanciran.

Tovrstna izkušnja te izpopolni na svojstven način, sama sem se naučila veliko novega, čeprav sem v svet šla z razlogom iskanja mednarodnega pravnega znanja, sem se domov vrnila obogatena z znanjem o tem, kaj mi v življenju ustreza, česa se želim izogibati, z spoznanji o sebi, drugi kulturi in navadah. Erasmus+ izmenjava te izpopolni na vsakem koraku, ne zgolj akademskem.